

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma”

(2013/C 218/08)

ALUEIDEN KOMITEA

- painottaa, että uudessa toimintaohjelmassa on varmistettava, että ympäristövalinnat ovat etenkin paikallis- ja alueviranomaisten kannalta riittävän selkeitä ja ennakoitavia.
- korostaa, että ympäristön tilan ja kansanterveyden parantamiseksi, tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, sääntelyvarmuuden luomiseksi sekä markkinavääristymien välttämiseksi on korjattava eräitä puutteita, vähennettävä jäsenvaltioiden välisiä eroja sekä pyrittävä ympäristölainsäädännön täysimääräiseen täytäntöönpanoon kaikilla hallintotasoilla. Tältä osin komitea suosittaa lausunnossa lukuja konkreettisia toimia sisällytettäväksi seitsemänten ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan.
- tähdentää asianmukaisten vaikutustenarviointien merkitystä EU:n ympäristölainsäädäntöä tarkistettaessa ja uusia säädöksiä laadittaessa ja kehottaa Euroopan komissiota ottamaan jäsenvaltioiden käytännön kokemukset todennettavasti ja todistettavasti huomioon.
- kehottaa mukauttamaan EU:n alakohtaista ympäristölainsäädäntöä koskevat politiikat (EU:n raja-arvot) EU:n päästöpolitiikkaan (ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvat EU:n toimenpiteet) sellaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan avulla, joka mahdollistaa koordinoinnin kyseisten toimenpiteiden sekä niiden tavoitetason ja toteuttamisaikataulujen kanssa.
- suhtautuu myönteisesti kaupunkien kestävyttä koskevan ensisijaisen tavoitteen sisällyttämiseen seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteisiin ja kehottaa täyttämään kestävyden vähimmäiskriteerit suurimmassa osassa EU:n kaupunkeja. Kestävyysindikaattorit on kehitettävä tiiviissä yhteistyössä paikallisviranomaisten sekä ympäristöstä ja tilastoista vastaavien viranomaisten kanssa.
- toivoo ohjelman olevan kunnianhimoisempi paikallistasolla siten, että kaupunginjohtajien ilmastopimuksen kaltaisia aloitteita laajennetaan muihin resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman osa-alueisiin, ja kehottaa kehittämään Euroopan vihreä pääkaupunki -palkintoa edelleen.

Esittelijä	José M. CORREIA (PT, PPE), Faron kaupunginjohtaja
Viiteasiakirja	Ehdotus – Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 – ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa”
	COM(2012) 710 final

I POLIITTISET SUOSITUKSET

ALUEIDEN KOMITEA

A. Yleinen tausta

1. Komitea muistuttaa, että tähänastiset kuusi ympäristöä koskevaa toimintaohjelmaa ovat olleet tärkeitä unionin ympäristöpolitiikan kasvaneen merkityksen korostajina ja pyrittäessä varmistamaan ympäristöpolitiikan johdonmukaisuus erottamattomana osana Euroopan yhdentymistä, mutta niiden avulla ei ole onnistuttu ratkaisemaan monia Euroopan ympäristöongelmia, koska poliittista tahtoa toimenpiteiden toteuttamiseen ei ole ollut riittävästi.

2. Kuudes ympäristöä koskeva toimintaohjelma, jonka alaotikkona oli ”Ympäristö 2010: Tulevaisuutemme valinta” ja joka oli voimassa 22. heinäkuuta 2012 asti, laadittiin vuodelta 2001 peräisin olevan EU:n kestävän kehityksen strategian ympäristöpoliittiseksi osaksi, ja strategian talouspoliittisena peruspilarina toimi Lissabonin strategia.

3. Ohjelmassa määriteltiin Euroopan unionin painopisteet vuoteen 2012 asti. Etusijalle asetettiin neljä toiminta-alaa: ilmastomuutos, luonto ja luonnon monimuotoisuus, ympäristö ja terveys sekä luonnonvarojen kestävä käyttö ja jätehuolto. Komissio kuitenkin on antanut kestävästä kehityksestä koskevan strategian kaikessa hiljaisuudessa jäädä unohtuiksi.

4. Eurooppa 2020 -strategiaa pidetään nyt uutena poliittisena ja strategisena välineenä, ja ympäristöpolitiikkaa tulisi koordinoita strategian lippulaivahankkeen ”Resurssitehokasta Eurooppa” puitteissa niin, ettei sitä nähdä Eurooppa 2020 -strategian osa-alueena, vaan itsenäisenä, yleisenä strategisena tavoitteena, jossa suuntaudutaan vuoteen 2050 ulottuvaan EU:n kestäväpohjaiseen kehittämiseen.

5. Komitea korostaa, että seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma olisi hyväksyttävä mahdollisimman pian, jotta

voitaisiin varmistaa EU:n ympäristöpolitiikan johdonmukaisuus ja ohjata tulevaa kehitystä tällä keskeisellä politiikanalalla. Lisäksi komitea painottaa, että uudessa toimintaohjelmassa on varmistettava, että ympäristövalinnat ovat etenkin paikallis- ja alueviranomaisien kannalta riittävän selkeitä ja ennakoitavia ⁽¹⁾.

6. YK:n kestävän kehityksen konferenssin 2012 konkreettisten tulosten integrointi paikallisella, alueellisella, kansallisella, eurooppalaisella, kansainvälisellä ja maailmanlaajuisella tasolla toteutettaviin toimiin on myös tärkeää.

B. Järjestelmällinen lähestymistapa

Komitea toteaa seuraavaa:

7. Tähän mennessä on saavutettu positiivista edistystä muun muassa ilmaston ja vesistön kannalta haitallisten päästöjen merkittävässä vähentämisessä, jätehuollon parantamisessa ja tehottamisessa sekä vaarallisten kemikaalien vähentämisessä. Siitä huolimatta ilmanlaatua, kaupunkiympäristöä, luonnon monimuotoisuutta, ekosysteemien toimintaa ja kestävyysajattelun mukaista luonnonvarojen käyttöä koskevia tavoitteita on edelleen saavuttamatta.

8. Vaikka ympäristölainsäädäntöä on lujitettu viimeksi kuluneen kymmenen vuoden aikana, jäsenvaltiot ja komissio eivät aina ole toimineet ohjelman mukaisesti. Niinpä ympäristön tilan ja kansanterveyden parantamiseksi, tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi, sääntelyvarmuuden luomiseksi sekä markkinavääristymien välttämiseksi on korjattava eräitä puutteita, vähennettävä jäsenvaltioiden välisiä eroja sekä pyrittävä ympäristölainsäädännön täysimääräiseen täytäntöönpanoon kaikilla hallintotasoilla ilmansaasteiden valvonnan, vesi- ja jätevesihuollon, jätehuollon ja luonnonsuojelun aloilla.

9. Kuudennen ympäristöä koskevan toimintaohjelman päätyttyä ympäristöpolitiikan alalla on edelleen useita toiminta-aloja, joilla ei vielä ole edistytty riittävästi. Niistä komitea korostaa seuraavia:

⁽¹⁾ CdR 164/2010 fin, Euroopan parlamentin 20. huhtikuuta 2012 antama päätöslauselma (2011/2194(INI)).

- Maaperän suojelusta on ollut useita ympäristöohjelmia, mutta ne eivät ole johtaneet konkreettisiin toimiin EU:n tasolla.
- Luonnon monimuotoisuuden alalla, johon sisältyi 160 toimenpidettä, ei saavutettu asetettua tavoitetta. Vuonna 2011 laadittiin uusi luonnon monimuotoisuutta koskeva strategia, joka tähtää nyt alkuperäisen tavoitteen saavuttamiseen.

On välttämätöntä, että

10. uuteen ohjelmaan kirjataan selkeästi ja yksiselitteisesti EU:n kohtaamat ympäristöhaasteet, myös ilmastonmuutoksen nopeutuminen, ekosysteemien rappeutuminen, typen kiertoön liittyvien kestävyden rajojen ylittyminen ja luonnonvarojen yhä suurempi liikakäyttö.

11. ohjelma heijastaa YK:n kestävän kehityksen konferenssin (Rio+20) 22. kesäkuuta 2012 hyväksymää julistusta, jossa painotetaan osallistavaa vihreää taloutta, ja kestävän kehityksen tavoitteita vuoden 2015 jälkeen sekä AK:n panosta Riossa järjestettyyn huippukokoukseen ⁽²⁾.

12. asetetaan konkreettiset tavoitteet. AK on tyytyväinen seitsemännän ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitetasoon, mutta aprikoi, ovatko nämä tavoitteet realistisia ja miten ne voidaan saavuttaa. Siinä viitataan jo olemassa oleviin poliittisiin periaatejulistuksiin ja suuntaviivoihin, mutta näistä asiakirjoista puuttuu useissa tapauksissa käytännönläheisyys, kun ajatellaan toteutuksen aikataulua sekä välitavoitteita. AK katsoo, että uusien tavoitteiden täytyy olla saavutettavissa. Mahdollisten tavoitteiden asettaminen ei ole omiaan kasvattamaan EU:n ympäristöpolitiikan uskottavuutta. EU:n uusia ympäristötavoitteita muotoiltaessa täytyykin olla ilmeistä, että nämä tavoitteet pystytään saavuttamaan, ja niihin tulee tarvittaessa samanaikaisesti kytkeä ongelmiin niiden lähteillä puuttuvia EU:n toimintalinjoja asiaankuuluvilla aloilla. Ehdotuksilla tulisi olla selkeä aikataulu (päämäärineen, välitavoitteineen ja määräaikaisine arvioiteineen), joka nivoutuu asianmukaisesti toimenpiteisiin. Tämän vuoksi AK pyytää, että asetetaan konkreettisia ja mahdollisuuksien mukaan mitattavissa olevia tavoitteita vuodelle 2020 ja luodaan selkeä ja kunnianhimoinen ympäristöä koskeva visio sekä välitavoitteita vuoteen 2050 pyrittäessä takaamaan kaikille korkea elämänlaatu ja hyvinvointi turvallisten ympäristön raja-arvojen puitteissa.

13. jäsenvaltioiden hankkimat kokemukset otetaan huomioon EU:n lainsäädäntöä tarkistettaessa ja uusia säädöksiä laadittaessa. Sen vuoksi on tärkeää sovittaa EU:n oikeuden kehityksen eri vaiheet paremmin toisiinsa. EU:n oikeuden laadin-

nassa on viisi vaihetta: valmistelu, päätöksenteko, siirtäminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, soveltaminen (jäsenvaltioiden oikeusistuimissa) ja jäsenvaltioissa saatujen kokemusten hyödyntäminen. Yhteys ensimmäisen ja sitä seuraavien vaiheiden välillä toimii kohtuullisen hyvin, mutta on epäselvää, missä määrin jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten kokemukset (viides vaihe) otetaan lukuun laadittaessa uutta EU:n oikeutta (ensimmäinen vaihe). AK kehottaa Euroopan komissiota ottamaan nämä kokemukset todennettavasti ja todistettavasti huomioon laadittaessa uusia säädösehdotuksia.

14. Euroopan komissio tarkistaa aluksi voimassa olevan lainsäädännön ja laatii sen pohjalta vaikutustenarvioinnin. Komission on otettava vaikutustenarvioinnin tulokset todennettavasti ja todistettavasti huomioon tarkistettaessa voimassa olevaa lainsäädäntöä tai laadittaessa uusia ehdotuksia. AK tähdentää asianmukaisten vaikutustenarviointien merkitystä. Niiden ansiosta käy päätöksentekoprosessin varhaisessa vaiheessa selväksi, että

- jäsenvaltioiden hankkimat käytännön kokemukset otetaan huomioon

- tieteellistä ja teknologista tietämystä hyödynnetään tuloksekkaammin

- tavoitteiden saavutettavuus taataan

- huolehditaan tarvittavasta ongelmiin niiden lähteellä puuttuvasta politiikasta ja toimintalinjojen integroinnista

- eri politiikanlohkojen ja hallintotasojen tietämys ja edut sisällytetään asiaankuuluvalla tavalla

- tavoitteiden maantieteelliset vaikutukset alue- ja paikallistasolla otetaan huomioon.

15. voidaan mukauttaa tapaa, jolla Euroopan komissio julkaisee ehdotuksensa. Toteutettaessa kuudetta ympäristöä koskevaa toimintaohjelmaa julkaistiin vaikutustenarvioinnit, aihekohtaiset strategiat ja säädösehdotukset samanaikaisesti. Jotta edellä esitetyt seikat kyetään ottamaan huomioon, AK ehdottaa seuraavankaltaista työtappaa ja ajoitusta:

- Ensinnä esitellään vaikutustenarviointi.

- Sen jälkeen määritellään toimintapolitiikan yleiset periaatteet.

⁽²⁾ CdR 187/2011 fin.

— Vasta sen jälkeen, kun toimintalinjat on määritetty, on Euroopan komissiolla mahdollisuus tehdä säädösehdotuksia.

16. taataan, että Eurooppa 2020 -strategia kattaa jatkossakin tiettyjä ensisijaisia sektoreita, jotka tähän asti ovat kuuluneet kestävästä kehitystä koskevan strategian alle, kuten resurssien oikeudenmukainen jakautuminen ja sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus.

17. varmistetaan, että seitsemannen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteet heijastuvat riittävällä tavalla vuoden 2013 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä ja Eurooppa 2020 -strategiassa ottaen huomioon, että ennen seitsemannen toimintaohjelman hyväksymistä saatetaan muilla aloilla tehdä tärkeitä päätöksiä, joilla on suuria vaikutuksia ympäristöön. Ympäristötavoitteiden rahoittaminen synergiassa Life-ohjelman kanssa sekä ympäristönsuojelu olisi sisällytettävä merkittävänä osana seuraavaan monivuotiseen rahoituskehitykseen sekä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP), yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) ja koheesiopolitiikan uudistukseen ja Horisontti 2020 -ohjelmaan.

18. tarjotaan asianmukainen kehys riittävän rahoituksen, myös innovointiin, tutkimukseen ja kehittämiseen kohdennettavan rahoituksen, varmistamiseksi, ottamalla käyttöön markkinavälineitä ja ekosysteemipalvelujen tarjoamisesta maksettavia korvauksia.

Taataan selkeästi ja asianmukaisesti tuki paikallis- ja alueviranomaisten täytäntöönpanoroolille, jotta varmistetaan sitoutuminen parempien tulosten saavuttamiseen ympäristönsuojelun ja kansanterveyden aloilla, kemikaaleja koskevassa politiikassa ja erityisesti niiden tavoitteiden osalta, jotka on määritelty resurssitehokkuutta koskevassa etenemissuunnitelmassa, vähähiiliseen talouteen siirtymistä koskevassa etenemissuunnitelmassa ja luonnon monimuotoisuutta koskevassa strategiassa vuoteen 2020. Tätä varten resurssitehokkuustavoitteet ja -indikaattorit on sisällytettävä vuotuisen kasvuselvitykseen ja jäsenvaltioiden kansallisiin uudistusohjelmiin.

C. Seitsemannen toimintaohjelman painopisteet

19. Komitea korostaa, että EU:n ympäristöpolitiikan seitsemannen toimintaohjelman painopisteiden tulee tukeutua kolmeen peruspilariin:

1. Turvataan Euroopan luonnon pääoma ja elvytetään sitä

2. Varmistetaan suuri resurssitehokkuus ja vähäiset hiilidioksidipäästöt

3. Turvataan EU:n kansalaisten terveys ja hyvinvointi korkeatasoisen ympäristönsuojelun kautta.

Näin ollen komitea suhtautuu myönteisesti komission ehdotuksessa esitettyihin yhdeksään tavoitteeseen.

20. Euroopan luonnon pääoman takaamiseksi olisi pantava paremmin täytäntöön luonnon monimuotoisuutta vuoteen 2020 koskevan EU:n strategian toimet ja toimenpiteet, jotka liittyvät metsien suojeluun ja parantamiseen sekä rehevöitymistä aiheuttavien yhdyskunta- ja teollisuusjätevesipäästöjen, lannoitteiden käytöstä aiheutuvien päästöjen sekä epäpuhtauspäästöjen eliminoimiseen. On myös pantava täysimääräisesti täytäntöön vesipolitiikan puitedirektiivi ja meristrategiapuitedirektiivi.

21. Näiden toimien toteuttamiseksi on välttämätöntä tehostaa ympäristötarkastuksia ja -valvontaa. Jäsenvaltioiden ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista annettu suositus 2001/331/EY on näin ollen ehdottoman tärkeä kaikille jäsenvaltioille, jotta kunkin jäsenvaltion ympäristötarkastajien työtä ohjataan järjestelmällisesti ja johdonmukaisesti.

22. Nykyistä lainsäädäntökehystä tulee vahvistaa siten, että EU kykenee takaamaan ympäristötarkastusten ja valvontajärjestelmien yhdenmukaisuuden, johdonmukaisuuden ja tehokkuuden alue- ja paikallistasolla. Näin varmistetaan EU:n ympäristölainsäädännön yhdenmukainen täytäntöönpano ja tasapuoliset kilpailuedellytykset sisämarkkinoilla toimiville yrityksille.

23. Tuetaan parempaa valitusten käsittelyä ja sovittelumekanismia valtiollisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.

24. Tuetaan kansallisen tason tietojärjestelmien perustamista, jotta voidaan levittää tietoa EU:n ympäristölainsäädännön tehokkaasta täytäntöönpanosta.

25. Tehdään kumppanuuksiin perustavia täytäntöönpanosopimuksia Euroopan komission, jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallisviranomaisten välillä, jotta parannetaan tiettyjen ympäristösäädösten täytäntöönpanoa ja ratkaistaan erityisiä tai rajatylittäviä ongelmia ympäristöhaasteiden hallinnoinnissa.

26. Parannetaan ympäristöpolitiikan tieteellistä perustaa – erityisesti toiminnallisen ekosysteemikäsityksen alalla (energia-, vesi- ja materiaalivirrat ja niihin liittyvät kestäväpohjaiset maaperä-, vesi- ja paikallislilmastotoiminnot) – mukaan lukien sen käytettävyys, yksinkertaistamalla, yhdenmukaistamalla ja nyky-aikaistamalla ympäristötietojen keruuta, hallintaa ja jakamista, sekä kehitetään välineitä, joilla ennakoidaan, arvioidaan ja hallitaan uusia ympäristöriskejä ja paikataan mahdollisimman pikaisesti tämänhetkisiä tiedonpuutteita. Lisäksi alan tutkijoita olisi tuettava voimakkaasti apurahaohjelmin ja kutsuttava mahdollisuuksien mukaan osallistumaan asiantuntijoina ympäristöongelmien ratkaisemiseen alue- ja paikallistasolla. Tässä kehityksessä on vältettävä tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskevien sääntöjen lisäämisen tuomaa lisäbyrokratiaa ja sen sijaan pyrittävä asettamaan kohdennetusti painopisteitä hyödyntäen synergioita voimassa olevien valvontasääntöjen kanssa.

27. Resurssitehokkuuden ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisen osalta haasteena on EU:n ilmasto- ja energiapaketin sekä jätelainsäädännön täysimääräinen täytäntöönpano vuoteen 2020 mennessä siten, että niiden saattaminen asianmukaisella ja selkeällä tavalla osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä niiden täytäntöönpano ja soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa taataan työryhmien kautta, jotka käsittelevät ympäristölainsäädännön soveltamista alueellisella ja paikallisella tasolla.

28. Samaten on poistettava kierrätystoiminnan esteet EU:n sisämarkkinoilla sekä vähennettävä tuotannon ja kulutuksen kokonaisvaikutuksia suosimalla tuotteita, joiden ympäristövaikutukset ovat vähäiset, ja tarjoamalla kuluttajille tiedeperustaista ja tarkkaa tietoa ja ohjeistusta tuotteista.

29. Myös yrityksissä kasvava ympäristöongelmiin liittyvä vastuu, vapaaehtoiset ympäristöauditoinnit, tuotteiden ekologisuudesta kertovat ympäristömerkit ja vihreän talouden kasvu saattavat jo sinänsä parantaa ympäristön laatua, jonka edistäminen on välttämätöntä.

30. Ympäristöystävällisempi ja tehokkaampi teknologia, parempi tuottavuus ja uudet työllistymismahdollisuudet tukevat kasvua ja työllisyyttä.

31. Johdonmukainen ja yhdenmukainen alue- ja paikallistason poliittinen kehys, jolla tuetaan resurssitehokkuutta ja ympäristöystävällisempiä tuotteita, auttavat resurssitehokkuuteen pyrkiviä pk-yrityksiä, kun niiden tuotantokustannukset vähenevät ja pääsy uusille markkinoille helpottuu.

32. Rahoitukseen liittyen on varmistettava, että ympäristö- ja ilmastotavoitteiden tueksi esitetään riittävää rahoitusta siten, että tavoitteet otetaan huomioon kumppanuussopimuksissa ja taataan, että vähintään 20 prosenttia EU:n talousarviosta vuosina 2014–2020 ohjataan tätä tarkoitusta varten. Erityisesti on varmistettava rahoitus biologista monimuotoisuutta koskevassa EU-strategiassa seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman kiinteäksi osaksi määritellyille, hyvin kalliille ja vuoteen 2020 mennessä toteutettaville ympäristötoimenpiteille, kuten tavoitteena olevalle heikentyneiden ekosysteemien parantamiselle verkostoituneen vihreän infrastruktuurin avulla.

33. Samoin on pyrittävä lisäämään EU:n rahoitusta ympäristötoimia varten vähintään 25 prosentilla sekä kehittämään järjestelmää, jolla raportoidaan ympäristöön liittyvistä menoista ja mahdollistetaan niiden seuranta, jotta voidaan taata oikea-aikainen rahoitus erityisen kalliille ja vuoteen 2020 mennessä toteutettaville ympäristötoimenpiteille, joilla tähdätään heikentyneiden ekosysteemien parantamiseen.

34. Poistetaan asteittain ympäristölle haitalliset tuet ja käytetään yhä enemmän markkinaperusteisia välineitä, kuten verotusta, sekä rangaistaan ympäristövahinkojen aiheuttajia.

35. Edistetään ja lisätään yksityisen sektorin rahoitusta ympäristöön ja ilmastoon liittyvissä menoissa, erityisesti helpottamalla innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöä.

36. Komitea kehottaa mukauttamaan EU:n alakohtaista ympäristölainsäädäntöä koskevat politiikat (EU:n raja-arvot) EU:n päästöpolitiikkaan (ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvat EU:n toimenpiteet) sellaisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan avulla, joka mahdollistaa koordinoitujen kyseisten toimenpiteiden sekä alakohtaisten ympäristödirektiivien tavoitteiden ja toteuttamisaikataulujen kanssa. Komitea kehottaa komissiota määrittämään, missä ajassa ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvat toimenpiteet korvataan uusilla, sekä arvioimaan määräjän, johon mennessä raja-arvoja pystytään noudattamaan autenttisissa olosuhteissa, jotta saavutetaan merkittävä vähennys päästöissä koko EU:ssa. Tästä syystä alakohtaisten ympäristödirektiivien tavoitetason (raja-arvot) ja niiden toteuttamisaikataulujen tulee olla yhtenevät ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvien EU:n toimenpiteiden tavoitetason ja niiden toteutusprosessin aikataulujen kanssa.

37. EU:n kansalaisten terveyden ja hyvinvoinnin takaamiseksi on päivitettävä ilmanlaatua koskevaa EU:n politiikkaa ja varmistettava, että se on viimeisimmän tieteellisen tiedon mukaista, määriteltävä kustannustehokkaat toimenpiteet ilman epäpuhtauksien torjumiseksi niiden lähteellä ja vahvistettava toimia, joiden avulla voidaan kaikilta osin noudattaa EU:n ilmanlaatulainsäädäntöä erityisesti ilmassa olevien pienhiukkasten kohdalla.

38. Melupolitiikassa on määriteltävä kustannustehokkaat toimet, joilla vähennetään melua sen lähteellä.

39. Komitea kehottaa ryhtymään kunnianhimoisiin toimenpiteisiin, joilla puututaan merkittäviin ympäristön pilaajiin, erityisesti liikenteeseen ja liikkuvuuteen. Seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa viitataan tältä osin aiheesta ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” annettuun valkoiseen kirjaan (COM(2011) 144 final). AK on tyytyväinen valkoisen kirjan tavoitetasoon, mutta tavoitteisiin pääsemiseksi, komitea esittää eurooppalaisen toimintasuunnitelman laatimista välitavoitteineen, konkreettisine toimenpiteineen (kuten ongelmiin niiden alkulähteillä puuttuvat EU:n toimenpiteet) ja arviointivaiheineen ⁽³⁾.

40. Vesipolitiikassa on vahvistettava toimia, joilla pannaan täytäntöön juomavesidirektiivi (erityisesti kunkin jäsenvaltion pienten juomavesitoimittajien osalta), samoin kuin uimavesidirektiiviin liittyviä vastaavia toimia. Tavoitteena on, että säännösten noudattamisen taso on yli 95 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.

41. On välttämätöntä suorittaa järjestelmällisesti ennakoarviointeja poliittisten aloitteiden yhteiskunnallisista, taloudellisista, ympäristöön kohdistuvista ja alueellisista vaikutuksista EU:n, jäsenvaltioiden sekä alue- ja paikallistasolla.

42. Komitea suhtautuu myönteisesti kaupunkien kestävyyttä koskevan ensisijaisen tavoitteen sisällyttämiseen seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteisiin ja kehottaa täyttämään kestävyuden vähimmäiskriteerit suurimmassa osassa EU:n kaupunkeja.

43. Kansainvälisten sopimusten tasolla koordinoitua on vahvistettava tukemalla kansainvälisiä ja alueellisia prosesseja, joilla pyritään muuttamaan maailmanlaajuinen talous osallistavaksi vihreäksi taloudeksi ja edistämään näin taloudellisesti, yhteiskunnallisesti ja ympäristön kannalta kestävä tulevaisuutta maapallon sekä nykyisten ja tulevien sukupolvien hyväksi.

44. Ohjelman on oltava kunnianhimoisempi myös paikallistasolla siten, että kaupunginjohtajien ilmastopimuksen kaltaisia aloitteita laajennetaan muihin resurssitehokasta Eurooppaa koskevan etenemissuunnitelman osa-alueisiin, joita ovat esimerkiksi luonnon monimuotoisuus ja etenkin maankäyttö, kuten äskettäin annetussa AK:n lausunnossa (CdR 1121/2012 fin) suositellaan. Lisäksi olisi tarkasteltava myös jätehuoltoa ja vesivarojen hallinnointia sekä ilmansaasteita. Näin helpotettaisiin EU:n ympäristöpolitiikan täytäntöönpanoa innovatiivisella monitasoisen hallinnon menetelmällä, joka tukisi alue- ja paikallisviranomaisten proaktiivista osallistumista unionin lainsäädännön täytäntöönpanoon.

45. Tämä pätee myös Euroopan vihreä pääkaupunki -palkinnon myöntämiseen, sillä se on erinomainen tapa palkita kaupunkeja, jotka ovat panneet täytäntöön EU:n ympäristölainsäädäntöä esimerkillisellä ja innovatiivisella tavalla.

46. Seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman onkin perustuttava ympäristölainsäädännön peruseriaatteisiin – aiheuttamisperiaatteeseen (saastuttaja maksaa -periaatteeseen), ennalta varautumisen ja ennaltaehkäisyn periaatteisiin sekä periaatteeseen, jonka mukaan ympäristövahingot korjataan niiden lähteellä – jotta toimenpiteet, toimet ja tavoitteet ovat järkevän sääntelyn periaatteiden mukaisia ja asettuvat osaksi tasapainoista ja kestäväpohjaista ympäristöpolitiikkaa. Liian suuri osa toimista on edelleen prosessin tai ketjun lopussa toteutettavia korjaavia toimia, kun painopisteen tulisi olla prosessien mukauttamisessa tai jopa niiden kyseenalaistamisessa, jotta ympäristövaikutuksia voidaan vähentää perustavasti prosessien kaikissa vaiheissa. Jotta ihmisen toiminnan ympäristövaikutuksia voidaan vähentää nykyistä systeemisemmin, tulee edistää kierrätystalouden innovatiivisia aloitteita, materiaalikiertojen sulkemista ja vertailevia elinkaarianalyseja sekä hyödyntää tässä määrätietoisesti toiminnallisen ekosysteemikäsitteen mukaista, osittain vielä hankittavaa tietoa energian, veden ja materiaalien kiertokulusta ja sen myönteisistä vaikutuksista maaperän, veden ja paikallisilmaston kestäväpohjaiseen.

D. Toimet alue- ja paikallistasolla

47. Euroopan kansalaiset ovat yhä tietoisempia ympäristön merkityksestä elämäänsä. Koska alue- ja paikallisviranomaiset ovat paikallisyhteisöjä lähinnä oleva taso, niillä on ratkaisevan tärkeä rooli koulutusta tarjoavana ja liikkeellepanevana voimana.

48. Ympäristölainsäädännön laatimisessa, täytäntöönpanossa ja soveltamisessa otetaan huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT) 192 artiklan mukaisesti. Se määrittelee toimivallan jakautumisen EU:n, jäsenvaltioiden ja valtio-, alue- ja paikallistason viranomaisten välillä ympäristöpolitiikkaan liittyvissä kysymyksissä.

⁽³⁾ Sama suositus esitetään myös AK:n lausunnossa 101/2011 fin.

49. Komission hyväksymiin konkreettisiin toimenpiteisiin liittyen on välttämätöntä määritellä tavoitteet, joilla vastataan paikallisiin ja alueellisiin haasteisiin.

50. Paikallisagenda 21 voi ja sen tulee olla osallistavan demokration väline alue- ja paikallistasolla ympäristöpolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen kautta ja internetin avulla voidaan välittää tietoa seitsemännen toimintaohjelman täytäntöönpanosta paikallistasolla sekä käytettävissä olevista oikeudellisista välineistä.

51. On vahvistettava monitasoisen hallinnon periaate ympäristöasioissa. AK katsoo, että mikään hallintotaso ei yksinään kykene ratkaisemaan ympäristöongelmia eikä mikään niistä pysty toteuttamaan EU:n toimintapolitiikkaa omin voimin. Ei käy enää päinsä, että EU:n ympäristöpolitiikan muotoilusta vastaa säädöksiä laativa EU:n hallintotaso jättääkseen sitten sen toteuttamisen valtiollisten viranomaisten sekä alue- ja paikallisviranomaisten vastuulle. Kyseistä politiikkaa pitää muotoilla eri hallintotasojen keskinäisen vuorovaikutuksen keinoin. Tarvitaan monitasoista lähestymistapaa, jossa jokainen hallintotaso (unioni-, jäsenvaltio- sekä alue- ja paikallistaso) kantaa vastuunsa koordinoiden toimintaansa muiden viranomaisten kanssa ja ryhtyy toimenpiteisiin, jotka sillä hallintotasolla voidaan ja täytyy toteuttaa, toimivaltuuksien päällekkäisyyksiä välttäen.

52. Komitea katsoo, että monitasoisen lähestymistavan soveltamista vaiheessa, jossa toimintapolitiikkaa muotoillaan, tulee vahvistaa. Eurooppalaisen ympäristön tilan kohentaminen edellyttää toteuttamiskelpoisia tavoitteita, ja sen vuoksi lainsäädäntä ja toteuttaminen on sovittava yhteen. Siksi on oleellisen tärkeää, että jo toimintapolitiikkaa kehiteltäessä kiinnitetään huomiota mahdollisiin taloudellisiin, poliittisiin tai oikeudellisiin seurauksiin, joita paikallis- ja alueviranomaisille koituu, ja huolehditaan siitä, että EU:n säännöstö on sellaista, että sitä voidaan toteuttaa ja noudattaa.

53. Komitea suosittaa monitasoisen lähestymistavan vahvistamista myös toteuttamisvaiheessa. Ympäristölainsäädännön toteuttamisessa ei ole kyse pelkästään juridisesta täytäntöönpanosta (siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä). Tämä merkitsee sitä, että EU:n ympäristösäännökset tarvitsevat rinnalleen unionin antamia ja jäsenvaltioiden omia toteutus suunnitelmia (suuntaviivoineen, parhaine käytänteineen ja ongelmiin niiden lähteillä puuttuvine toimenpiteineen). AK vetoaa tässä yhteydessä monitasoisen lähestymisen puolesta ja viittaa jäsenvaltioiden hallintotasojen välisiin (*cross-government*) ryhmiin, joissa eri hallintotasoilta peräisin olevat asiantuntijat tekevät yhteistyötä laadittaessa kansallisia toteutus suunnitelmia.

54. Onkin tärkeää, että seitsemänsä toimintaohjelmassa tuetaan paikallis- ja alueviranomaisten täytäntöönpanoroolia seuraavien toimien kautta:

- a) Vahvistetaan paikallis- ja aluetason osallistumista kaikkiin EU-lainsäädännön laadinta-, täytäntöönpano- ja arviointivaiheisiin lainsäädännön täytäntöönpanon parantamiseksi ja sitoutumisen lisäämiseksi.
- b) Toteutetaan mekanismit, joilla edistetään paikallis- ja alueviranomaisten sitoutumista sekä parhaiden politiikan täytäntöönpanoon liittyvien käytänteiden vaihtoa.
- c) Keskitetään auttamaan maita ja alueita, joissa ympäristöpolitiikka on vähemmän kehittyneitä, mieluummin kuin otetaan käyttöön EU:n laajuisia uusia toimenpiteitä, mikäli ne ovat ristiriidassa vastaavien politiikkojen ja suunnitelmien kanssa sellaisissa maissa ja alueilla, joissa ympäristöstandardit ja -strategiat ovat kehittyneempiä.
- d) Annetaan direktiivejä mieluummin kuin asetuksia, jotta paikallis- ja alueviranomaiset voisivat kehittää omat ympäristötarkoituksensa selkeän EU-kehityksen puitteissa
- e) Määritellään jäsenvaltiotasolla toteutettavia ympäristötarkoituksia koskevat EU-puitteet.
- f) Omaksutaan tehokkaat politiikat, jotka koskevat ongelmiin puuttumista niiden lähteillä, elinkaarianalyysia, materiaalikerrojen sulkemista ja kierrätystalouteen siirtymistä, sekä laajennetaan paikallis- ja alueviranomaisten käytössä olevia, kustannusten kattamista koskevia vaihtoehtoja.
- g) Vahvistetaan kestävästä kaupunkikehitystä Euroopan unionissa. Seitsemänsä toimintaohjelmassa on edelleen tuettava kaupunkien innovatiivisia aloitteita kokemustenvaihdon kautta, määrittelemällä ja hyväksymällä kaupunkien ympäristönsuojelutason indikaattorit taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset vaikutukset huomioon ottaen sekä lisäämällä tietoa rahoituslähteistä ja toimenpiteistä, jotka tukevat kestävästä kehitystä. Kyseiset indikaattorit kehitetään tiiviissä yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa.
- h) Tuetaan kestäväpohjaisia maaseutualueita koskevia aloitteita.
- i) Lisätään EU:n tehokkuutta alueellisiin ja maailmanlaajuisiin ympäristöhaasteisiin vastaamiseksi etenkin Rio+20-konferenssissa hyväksytyjen sitoumusten pohjalta.

- j) Määritellään arviointiperusteet kansallisella tasolla toteutettavaan valitusten käsittelyyn, joka kattaa myös riidanratkaisumenettelyt, kuten sovittelun.
- k) Noudatetaan järkevän sääntelyn periaatteita sekä seurataan ja valvotaan vaikutusten arviointeja ja selvitetään vaikutukset kilpailukykyyn.
- l) Sisällytetään ympäristötavoitteet tärkeisiin budjettikohtiin, kuten maaseudun kehittämiseen, maatalouteen sekä rakenne- ja kehitysrahastoihin.
- m) Parannetaan viestintää kaikkien hallintotasojen välillä, kehitetään kaikkia kehityspolitiikan vaiheita ja lisätään investointeja tietojärjestelmiin ja verkkopohjaisiin välineisiin, joilla tarjotaan avointa tietoa ympäristöasioista kansalaisille ja julkisille instituutioille.
- n) Hyödynnetään alueiden komitean perustamaa teknistä foorumia ympäristöalan yhteistyötä varten vuoropuhelun ja tiedonvaihdon edistämiseksi sekä konkreettisen täytäntöönpanon parantamisessa ruohonjuuritasolla.
- o) Luodaan mekanismeja, jotka antavat alue- ja paikallisviranomaisille mahdollisuuden kerätä ympäristöön liittyviä tietoja, ja jaetaan vastuu näiden tietojen keräämisestä, käsittelystä ja seurannasta yhteisesti kunnille, alueille ja jäsenvaltioille.
- p) Toteutetaan jäsennellyt täytäntöönpano- ja tietokehykset (*structured implementation and information frameworks* – SIIF) kaikille EU:n ympäristöasioita koskeville säädöksille siten, että varmistetaan alue- ja paikallisviranomaisten osallistuminen.
- q) Kannustetaan kehittämään paikallis- ja aluetason konkreettisia ympäristökasvatusohjelmia, joilla vahvistetaan ympäristötietoisuutta ja tietoisuutta siitä, miten itse kukin voi osallistua ympäristöongelmien ratkaisemiseen. Ohjelmat tulee toteuttaa osallistumista korostavalla tavalla, muun muassa järjestämällä erilaisia kilpailuja.
- r) Vahvistetaan sidettä kansalaisten ja ympäristön välillä kuntien ja alueiden toteuttamilla koulutus- ja ympäristövalistusohjelmilla, jotka on suunnattu kaikenikäisille ja joilla pyritään lisäämään kaikkien kansalaisten valvutuneisuutta ympäristöongelmista.
- s) Vahvistetaan ja laajennetaan IMPEL-verkkoa (Euroopan unionin verkko ympäristölainsäädännön voimaansaattamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi) tarjoamalla pitkäkestoista rahoitusta vertaisarviointien ja parhaiden käytänteiden keskinäisen vaihdannan helpottamiseksi, jotta voidaan edistää ympäristölainsäädännön noudattamista EU:ssa erityisesti paikallis- ja alueviranomaisten keskuudessa.
- t) Edistetään seitsemännen toimintaohjelman roolia yritysten ja alue- ja paikallisviranomaisten tukemisessa, sillä se tarjoaa jäsennellyt kehykset pitkän aikavälin suunnitteluun etenkin suurissa, infrastruktuureihin tehtävissä investoinneissa.
- u) Hyödynnetään paikallisyhteisöjä ja -järjestöjä kansalaisten mobilisoimisessa pitkän aikavälin ympäristötavoitteiden ja -strategioiden määrittelyyn, EU:n rahastojen käyttämisessä ympäristöinfrastruktuuri- ja ekosysteemipalveluinvestointeihin, ilmastonmuutokseen ja luonnon monimuotoisuuden häviämiseen sopeutumisessa ja katastrofiriskin vähentämisessä sekä ympäristöarviointia ja ympäristövaikutusten arviointia koskevien direktiivien soveltamisesta annettavassa koulutuksessa.
- v) Sisällytetään kaupunkisuunnittelun valmisteluasiakirjoihin kestäväpohjaisen kaupunkiympäristön hallinnan menettelyjä, joissa kiinnitetään huomiota yhdenmennyyn ympäristösuunnitteluun, kestäväan liikkuvuuteen, sähkökäyttöisten liikennevälineiden, pyöriteiden ja kaupunkipyörien verkostoon kaupunkien keskusta-alueilla sekä elämänlaatuun ja kansanterveyteen.

55. Seitsemänten toimintaohjelmaan liittyvä strategia riippuu osittain erityisistä politiikan välineistä, jotka on valittu asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Se määritetään vasta vaikutusten arvioinnin jälkeen. Tämä vaikuttaa kustannustehokkuuteen ja erityisiin sosiaalisiin ja taloudellisiin tuloksiin sekä lisäksi kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten rooliin EU:n tasolla sovitun politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanossa. Edellisessä kohdassa mainitut toimet eivät saa lisätä kuntien ja alueiden menopaineita. Komitea katsoo, että kustannusvastuu edellisessä kohdassa mainituista toimista tulisi ensisijaisesti olla EU:lla tai kansallisilla hallituksilla. On tärkeää varmistaa taloudellisen edistymisen kestävyys ja säilyttää ekosysteemien sietokyky, koska ekosysteemit edistävät kasvua ja suojelevat kansalaisten terveyttä.

II MUUTOSEHDOTUKSET

Muutosehdotus 1

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 15

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Monissa tapauksissa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavia toimia tarvitaan ensisijaisesti kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Joissakin muissa tapauksissa tarvitaan lisätoimia EU:n tasolla. Koska ympäristöpolitiikka kuuluu EU:n jaettuun toimivaltaan, yksi ohjelman tavoitteista on saada aikaan yhteisten tavoitteiden yhteinen omistajuus ja varmistaa tasapuoliset toimintaolosuhteet yrityksille ja viranomaisille. Selkeät tavoitteet antavat poliittisille päättäjille ja muille sidosryhmille, kuten alueille, kaupungeille, yrityksille ja työmarkkinaosapuolille, sekä yksittäisille kansalaisille toimien selkeän suunnan ja ennustettavat puitteet.</p>	<p>Monissa tapauksissa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavia toimia tarvitaan ensisijaisesti <u>unionin</u>, kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Joissakin muissa tapauksissa tarvitaan lisätoimia EU:n tasolla. Koska ympäristöpolitiikka kuuluu EU:n jaettuun toimivaltaan, yksi ohjelman tavoitteista on saada aikaan yhteisten tavoitteiden yhteinen omistajuus ja varmistaa tasapuoliset toimintaolosuhteet yrityksille ja viranomaisille. Selkeät tavoitteet antavat poliittisille päättäjille ja muille sidosryhmille, kuten alueille, kaupungeille, yrityksille ja työmarkkinaosapuolille, sekä yksittäisille kansalaisille toimien selkeän suunnan ja ennustettavat puitteet.</p>

Perustelu

Vastuu ympäristön tilan parantamisesta jakautuu kaikkien hallintotasojen kesken.

Muutosehdotus 2

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 43

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Merkittävä osuus EU:n väestöstä altistuu WHO:n suosituksia ylittävälle ilmaanastepitoisuuksille. Toimia tarvitaan erityisesti aloilla, joilla väestö, erityisesti yhteiskunnan herkät ja haavoittuvat ryhmät, ja ekosysteemit altistuvat korkeille epäpuhtaustasoille, esimerkiksi kaupungeissa ja rakennuksissa.</p>	<p>Merkittävä osuus EU:n väestöstä altistuu WHO:n suosituksia ylittävälle ilmaanastepitoisuuksille. <u>Unionin ja kansallisen tason</u> Toimia tarvitaan erityisesti aloilla, joilla väestö, erityisesti yhteiskunnan herkät ja haavoittuvat ryhmät, ja ekosysteemit altistuvat korkeille epäpuhtaustasoille, esimerkiksi kaupungeissa ja rakennuksissa.</p>

Perustelu

EU:n ja valtioiden toimet ovat erityisen tarpeellisia näissä kysymyksissä.

Muutosehdotus 3

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 58

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Toiseksi EU ottaa käyttöön tarkastukset ja valvonnan aikaisempaa useammassa ympäristösäädöksissä. Tätä toimintaa täydentää EU:n tason valmius käsitellä perustelluista syistä huolta aiheuttavia tilanteita.</p>	<p>Toiseksi EU ottaa <u>kohdennetun painopisteasettelun puitteissa</u> käyttöön tarkastukset ja valvonnan aikaisempaa useammassa ympäristösäädöksissä <u>hyödyntäen voimassa olevien tarkastussääntöjen kanssa saavutettavia synergioita</u>. Tätä toimintaa täydentää EU:n tason valmius käsitellä perustelluista syistä huolta aiheuttavia tilanteita <u>unionin toimivallan puitteissa</u>.</p>

Perustelu

Laajennettaessa tarkastussääntöjen soveltamisalaa EU:n koko ympäristölainsäädäntöön tulisi varmistaa tehokas eteneminen, jotta voidaan välttää tarpeetonta byrokratian lisäämistä jo muutenkin erittäin muodollisissa ja raskaissa EU-menettelyissä. Lisäksi ei käy selväksi, onko tarkoituksena luoda Euroopan komissiolle uusia toimivaltuuksia. Siksi kohdan 58 muotoilulla tulisi varmistaa, että komissio toteuttaa toimet nykyisen toimivaltansa puitteissa. Ristiriitaa AK:n lausunnon kanssa ei ole havaittavissa, koska lausunnossa ehdotetaan hallinnon järjkeräistämistä ja ympäristötietojen vaihdon uudenaikaistamista.

Muutosehdotus 4

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 69

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Tietämyksessä on edelleen merkittäviä aukkoja, ja jotkut niistä liittyvät tämän ohjelman ensisijaisiin tavoitteisiin. Onkin tärkeää investoida jatkotutkimukseen näiden aukkojen poistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että viranomaisilla ja yrityksillä on selkeä perusta päätöksilleen, joissa heijastuvat täysimääräisesti todelliset sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät hyödyt ja kustannukset. Tiedoissa on neljä selvää aukkoa:</p> <p>— Tarvitaan huippututkimusta tieto- ja tietämyspuutteiden täyttämiseksi sekä riittäviä mallintamistyökaluja, jotta voidaan ymmärtää paremmin ympäristön muuttamiseen liittyvät monitasoiset asiat, kuten ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien vaikutukset, lajien häviämisen vaikutukset ekosysteemipalveluihin, ympäristöraja-arvot ja ekologiset kriittiset pisteet. Vaikka käytettävissä olevien tietojen perusteella on aihetta ennaltavaraantumiseen näillä aloilla, lisätutkimuksilla, jotka koskevat planeettamme sietokykyä, systeemisiä riskejä ja yhteiskuntamme kykyä selviytyä muutoksia koskevilla lisätutkimuksilla, voidaan tukea asianmukaisempien toimien kehittämistä. Toimiin olisi sisällyttävä investoinnit tieto- ja tietämyspuutteiden poistamiseen, mallintamiseen ja ekosysteemipalvelujen arviointiin, sen ymmärtämiseen, mikä tehtävä luonnon monimuotoisuudella on ekosysteemipalvelujen tukemisessa ja miten ekosysteemit mukautuvat ilmastonmuutokseen.</p> <p>[--]</p>	<p>Tietämyksessä on edelleen merkittäviä aukkoja, ja jotkut niistä liittyvät tämän ohjelman ensisijaisiin tavoitteisiin. Onkin tärkeää investoida jatkotutkimukseen näiden aukkojen poistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että viranomaisilla ja yrityksillä on selkeä perusta päätöksilleen, joissa heijastuvat täysimääräisesti todelliset sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät hyödyt ja kustannukset. Tiedoissa on neljä selvää aukkoa:</p> <p>— Tarvitaan huippututkimusta tieto- ja tietämyspuutteiden täyttämiseksi sekä riittäviä mallintamistyökaluja, jotta voidaan ymmärtää paremmin ympäristön muuttamiseen liittyvät monitasoiset asiat, kuten ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien vaikutukset, lajien häviämisen vaikutukset ekosysteemipalveluihin, ympäristöraja-arvot ja ekologiset kriittiset pisteet. <u>Olemassa olevaa pitkälle erikoistunutta yksittäisten alojen (maaperä, vesi, ilmasto, ilma, kasvit, eläimet jne.) tietämystä suunnataan yhä voimakkaammin eri alojen toiminnalliseen vuorovaikutukseen. Tämänkaltainen tieto on välttämätöntä ekosysteemien toiminnallisen ja kestäväpohjaisen ohjauksen kannalta. Tietämys takaa, että ekosysteemien vakauttamista koskevan yhdenmukaisen etenemisen keskeinen tavoite voidaan saavuttaa varmasti ja varoja voidaan käyttää tehokkaasti.</u> Vaikka käytettävissä olevien tietojen perusteella on aihetta ennaltavaraantumiseen näillä aloilla, lisätutkimuksilla, jotka koskevat planeettamme sietokykyä, systeemisiä riskejä ja yhteiskuntamme kykyä selviytyä muutoksia koskevilla lisätutkimuksilla, voidaan tukea asianmukaisempien toimien kehittämistä. Toimiin olisi sisällyttävä investoinnit tieto- ja tietämyspuutteiden poistamiseen, mallintamiseen ja ekosysteemipalvelujen arviointiin, sen ymmärtämiseen, mikä tehtävä luonnon monimuotoisuudella on ekosysteemipalvelujen tukemisessa ja miten ekosysteemit mukautuvat ilmastonmuutokseen.</p> <p>[--]</p>

Perustelu

Tiedonpuutteen pikainen paikkaaminen ekosysteemikäsitteen alalla on välttämätöntä, jotta voidaan kehittää kohdennetusti ja tehokkaasti toimenpiteitä kestäväpohjaisen ympäristöpolitiikan puitteissa ja samalla taata avoimuus hankkeiden toteuttajien kannalta tärkeässä, ympäristöä koskevaan toimintaohjelmaan kirjatussa ekosysteemipalveluiden kartoittamisessa ja arvioimisessa sekä niiden korvaamisessa nettohävikin tapauksessa. Näin vältetään tehostomia ja mm. hankkeiden toteuttajia rasittavia strategioita. Tämä vastaa AK:n lausuntoa, jonka tavoitteena ovat toteutettavissa olevat ympäristötavoitteet ja tietoaukkojen täyttäminen.

Muutosehdotus 5

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 83

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Vaikka ympäristönsuojelun sisällyttäminen muihin EU:n toimintapolitiikkoihin ja toimintoihin on ollut kirjattuna unionin perussopimukseen jo vuodesta 1997, Euroopan ympäristön tila kokonaisuudessaan osoittaa, että vaikka kehitys on joillakin aloilla ollut kunnioitettavaa, kaikkia kielteisiä suuntauksia ei kuitenkaan ole pystytty kääntämään. Useiden tämän ohjelman ensisijaisten tavoitteiden saavuttaminen edellyttää vielä syvempää ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttämistä muihin politiikan osa-alueisiin sekä yhdenmukaisempia ja yhtenäisempiä toimintapolitiittisia lähestymistapoja, joista saadaan monenkertaisia hyötyjä. Tämän pitäisi auttaa varmistamaan, että vaikeita kompromisseja käsitellään jo varhaisessa vaiheessa eikä vasta täytäntöönpanon yhteydessä ja että sellaisia vaikutuksia, joita ei voida välttää, yritetään hillitä tehokkaammin. Strategista ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi ja ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi ovat, jos niitä sovelletaan asianmukaisesti, tehokkaita välineitä sen varmistamiseksi, että ympäristönsuojeluväitteet sisällytetään niin suunnitelmiin ja ohjelmiin kuin hankkeisiin. Paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla, jotka ovat yleensä vastuussa maa- ja merialueiden käyttöä koskevista päätöksistä, on erityisen merkittävä tehtävä arvioitaessa ympäristövaikutuksia ja suojeltaessa, säilytettäessä ja parannettaessa luonnonvaroja sekä pyrittäessä parantamaan ilmastomuutoksen vaikutusten ja luonnonkatastrofien sietokykyä.</p>	<p>Vaikka ympäristönsuojelun sisällyttäminen muihin EU:n toimintapolitiikkoihin ja toimintoihin on ollut kirjattuna unionin perussopimukseen jo vuodesta 1997, Euroopan ympäristön tila kokonaisuudessaan osoittaa, että vaikka kehitys on joillakin aloilla ollut kunnioitettavaa, kaikkia kielteisiä suuntauksia ei kuitenkaan ole pystytty kääntämään. Useiden tämän ohjelman ensisijaisten tavoitteiden saavuttaminen edellyttää vielä syvempää ympäristö- ja ilmastotavoitteiden sisällyttämistä muihin politiikan osa-alueisiin sekä yhdenmukaisempia ja yhtenäisempiä toimintapolitiittisia lähestymistapoja, joista saadaan monenkertaisia hyötyjä. Tämän pitäisi auttaa varmistamaan, että vaikeita kompromisseja käsitellään jo varhaisessa vaiheessa eikä vasta täytäntöönpanon yhteydessä ja että sellaisia vaikutuksia, joita ei voida välttää, yritetään hillitä tehokkaammin. <u>Päästölähteisiin perustuvan EU-politiikan kunnianhimoisuuden taso on sovitettava yhteen alakohtaisten ympäristötavoitteiden kanssa, ja päästölähteisiin perustuvien toimenpiteiden aikataulut on synkronoitava päästötavoitteiden kanssa.</u> Strategista ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi ja ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi ovat, jos niitä sovelletaan asianmukaisesti, tehokkaita välineitä sen varmistamiseksi, että ympäristönsuojeluväitteet sisällytetään niin suunnitelmiin ja ohjelmiin kuin hankkeisiin. Paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla, jotka ovat yleensä vastuussa maa- ja merialueiden käyttöä koskevista päätöksistä, on erityisen merkittävä tehtävä arvioitaessa ympäristövaikutuksia ja suojeltaessa, säilytettäessä ja parannettaessa luonnonvaroja sekä pyrittäessä parantamaan ilmastomuutoksen vaikutusten ja luonnonkatastrofien sietokykyä.</p>

Perustelu

Päästölähteisiin perustuvan politiikan kunnianhimoisuuden taso ja aikataulut on sovitettava yhteen alakohtaisten ympäristötavoitteiden kanssa.

Muutosehdotus 6

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 86

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Jotta voidaan parantaa ympäristöpolitiikan sisällyttämistä muihin politiikan osa-alueisiin sekä toimintapolitiikkojen johdonmukaisuutta ohjelmalla on varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p> <p>(a) EU:n ja jäsenvaltioiden tason alakohtaisia politiikkoja kehitetään ja pannaan täytäntöön niin, että niillä tuetaan asiaa koskevien ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista.</p> <p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p> <p>(a) ympäristöön ja ilmastoon liittyvät täydentävät ehdot ja kannustimet sisällytetään EU:n ja jäsenvaltion tason poliittisiin aloitteisiin, mukaan lukien voimassa olevien politiikkojen tarkistukset ja uudistukset sekä uudet aloitteet;</p>	<p>Jotta voidaan parantaa ympäristöpolitiikan sisällyttämistä muihin politiikan osa-alueisiin sekä toimintapolitiikkojen johdonmukaisuutta ohjelmalla on varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p> <p>(a) EU:n ja jäsenvaltioiden tason alakohtaisia politiikkoja kehitetään ja pannaan täytäntöön niin, että niillä tuetaan asiaa koskevien ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista.</p> <p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p> <p>(a) ympäristöön ja ilmastoon liittyvät täydentävät ehdot ja kannustimet sisällytetään EU:n ja jäsenvaltion tason poliittisiin aloitteisiin, mukaan lukien voimassa olevien politiikkojen tarkistukset ja uudistukset sekä uudet aloitteet;</p>

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
(b) EU:n ja jäsenvaltion tasolla suoritetaan systemaattisesti ennakkotarkastuksia poliittisten aloitteiden ympäristöön liittyvistä, sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista niiden johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.	(b) <u>Päästölähteisiin perustuvan EU-politiikan kunnianhimoisuuden taso sovitetaan yhteen alakohtaisten ympäristötavoitteiden kanssa ja synkronoidaan päästölähteisiin perustuvien toimenpiteiden ja päästötavoitteiden aikataulut.</u> (bc) EU:n ja jäsenvaltion tasolla suoritetaan systemaattisesti ennakkotarkastuksia poliittisten aloitteiden ympäristöön liittyvistä, sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista niiden johdonmukaisuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.

Perustelu

Päästölähteisiin perustuvan politiikan kunnianhimoisuuden taso ja aikataulut on sovittava yhteen alakohtaisten ympäristötavoitteiden kanssa.

Muutosehdotus 7

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 89

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>EU:n kansalaiset, asuivatpa he sitten kaupungissa tai maaseudulla, hyötyvät useista kaupunkialueiden kestävästä kehityksen tukemiseen liittyvistä EU:n toimintapolitiikoista ja aloitteista. Tämä edellyttää kuitenkin toimivaa ja tehokasta yhteensovittamista hallinnon eri tasoilla ja hallinnollisten rajojen ylitse. Alueelliset ja paikalliset viranomaiset on otettava järjestelmällisesti mukaan kaupunkiympäristön laatuun vaikuttavien politiikkojen suunnitteluun, muotoiluun ja kehittämiseen. Yhteisen strategiakehyksen puitteissa seuraavalle rahoituskaudelle esitetyt kansallisen ja alueellisen tason tehostetut yhteensovittamismenetelmät ja kaupunkialueiden kehitysfoorumi edistäisivät tämän varmistamista, kuten myös se, että sidosryhmät ja yleisö otetaan laajemmin mukaan heitä koskevaan päätöksentekoon. Paikalliset ja alueelliset viranomaiset hyötyvät myös sellaisten välineiden kehittämisestä edelleen, joilla virtaviivaistetaan ympäristötiedon keräämistä ja hallintaa ja helpotetaan tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa, sekä pyrkimyksistä parantaa ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa unionin, kansallisella ja paikallisella tasolla. Tämä on Rio+20-huippukokouksessa tehdyn sitoumuksen mukaista. Huippukokouksessa sitouduttiin edistämään yhdennettyä lähestymistapaa kestävien kaupunkien ja taajamien suunnittelussa, rakentamisessa ja hoidossa. Yhdennettyjen lähestymistapojen soveltaminen kaupunkialueiden suunnittelussa, jossa pitkän aikavälin ympäristönäkökohdat otetaan täysimääräisesti huomioon taloudellisten ja sosiaalisten haasteiden lisäksi, ovat oleellisia varmistettaessa, että kaupungit ovat kestäviä, tehokkaita ja terveellisiä paikkoja elää ja työskennellä.</p>	<p>EU:n kansalaiset, asuivatpa he sitten kaupungissa tai maaseudulla, hyötyvät useista kaupunkialueiden kestävästä kehityksen tukemiseen liittyvistä EU:n toimintapolitiikoista ja aloitteista. Tämä edellyttää kuitenkin toimivaa ja tehokasta yhteensovittamista hallinnon eri tasoilla ja hallinnollisten rajojen ylitse. Alueelliset ja paikalliset viranomaiset on otettava järjestelmällisesti mukaan kaupunkiympäristön laatuun vaikuttavien politiikkojen suunnitteluun, muotoiluun ja kehittämiseen. Yhteisen strategiakehyksen puitteissa seuraavalle rahoituskaudelle esitetyt kansallisen ja alueellisen tason tehostetut yhteensovittamismenetelmät ja kaupunkialueiden kehitysfoorumi edistäisivät tämän varmistamista, kuten myös se, että sidosryhmät ja yleisö otetaan laajemmin mukaan heitä koskevaan päätöksentekoon. Paikalliset ja alueelliset viranomaiset <u>hyötyvät</u> voivat myös <u>hyötyä</u> sellaisten välineiden kehittämisestä edelleen, joilla virtaviivaistetaan ympäristötiedon keräämistä ja hallintaa ja helpotetaan tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoa, sekä pyrkimyksistä parantaa ympäristölainsäädännön täytäntöönpanoa unionin, kansallisella ja paikallisella tasolla. Tämä on Rio+20-huippukokouksessa tehdyn sitoumuksen mukaista. Huippukokouksessa sitouduttiin edistämään yhdennettyä lähestymistapaa kestävien kaupunkien ja taajamien suunnittelussa, rakentamisessa ja hoidossa. Yhdennettyjen lähestymistapojen soveltaminen kaupunkialueiden suunnittelussa, jossa pitkän aikavälin ympäristönäkökohdat otetaan täysimääräisesti huomioon taloudellisten, ja sosiaalisten ja <u>alueellisten</u> haasteiden lisäksi, ovat oleellisia varmistettaessa, että kaupungit ovat kestäviä, tehokkaita ja terveellisiä paikkoja elää ja työskennellä.</p>

Perustelu

Sosiaalisten ja taloudellisten näkökohtien lisäksi myös alueelliset haasteet ovat tärkeitä.

Muutosehdotus 8

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 90

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>EU:n olisi edelleen edistettävä ja tarvittaessa laajennettava nykyisiä aloitteita, jotka tukevat innovointia ja parhaita käytänteitä kaupungeissa, kaupunkien välistä verkostoitumista ja tietojenvaihtoa ja jotka rohkaisevat kaupungeja esittelemään edelläkävijyyttään kestävässä kaupunkisuunnittelussa. EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi helpotettava ja rohkaistava koheesipolitiikan ja muiden rahastojen puitteissa käytettävissä olevan EU-rahoituksen hyödyntämistä kaupunkien tukemiseksi niiden pyrkimyksissä edistää kestävästä kaupunkikehitystä, lisätä tietoisuutta ja rohkaista paikallisia toimijoita osallistumaan. Kaupungeja koskevien kestävyyskriteereiden kehittäminen ja niistä sopiminen tarjoaisi yhteisen vertailupohjan tällaisille aloitteille ja edistäisi johdonmukaisen ja yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista kaupunkisuunnittelussa.</p>	<p>EU:n olisi edelleen edistettävä ja tarvittaessa laajennettava nykyisiä aloitteita, jotka tukevat innovointia ja parhaita käytänteitä kaupungeissa, kaupunkien välistä verkostoitumista ja tietojenvaihtoa ja jotka rohkaisevat kaupungeja esittelemään edelläkävijyyttään kestävässä kaupunkisuunnittelussa. EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden olisi helpotettava ja rohkaistava koheesipolitiikan ja muiden rahastojen puitteissa käytettävissä olevan EU-rahoituksen hyödyntämistä kaupunkien tukemiseksi niiden pyrkimyksissä edistää kestävästä kaupunkikehitystä, lisätä tietoisuutta ja rohkaista paikallisia toimijoita osallistumaan. <u>Toissijaisuusperiaatetta kunnioittaen</u> kaupungeja koskevien kestävyyskriteereiden <u>indikaattorien</u> kehittäminen ja niistä sopiminen <u>tarjoaisi</u> yhteisen vertailupohjan tällaisille aloitteille ja edistäisi johdonmukaisen ja yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista kaupunkisuunnittelussa. <u>Kestävyysindikaattorit on kehitettävä tiiviissä yhteistyössä paikallisviranomaisten sekä ympäristöstä, ja tilastoista vastaavien viranomaisten kanssa, jotta suuntausten arvioinnissa voidaan varmistaa tarvittava yhdenmukaistaminen ja vertailtavuus.</u></p>

Perustelu

Ympäristöindikaattoreiden osalta on välttämätöntä, että perustiedoista ja tilastollisesta menettelystä sekä käytännön kokemuksista sovitaan tarkkaan, jotta voidaan toteuttaa luotettavia vertailuja. Yhteistyöhön on otettava mukaan paitsi paikallisviranomaiset myös Euroopan ympäristökeskus ja Eurostat.

Muutosehdotus 9

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 91

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>EU:n kaupunkien kestävyiden parantamiseksi ohjelmalla olisi varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p> <p>(a) suurin osa EU:n kaupungeista panee täytäntöön kestäviä kaupunkisuunnittelupolitiikkoja.</p> <p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p> <p>(a) määritellään ja sovitaan taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset huomioon ottaen kaupunkien ympäristönsuojelutason arviointiperusteet;</p> <p>(b) varmistetaan, että kaupungeilla on tietoa kaupunkien kestävyiden parantamistoimiin käytettävissä olevasta rahoituksesta.</p>	<p>EU:n kaupunkien kestävyiden parantamiseksi ohjelmalla olisi varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p> <p>(a) suurin osa EU:n kaupungeista panee täytäntöön kestäviä kaupunkisuunnittelupolitiikkoja.</p> <p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p> <p>(a) <u>mikäli kaupunkisuunnittelun kokonaissuunnitelmien on oltava valmiita jo ennen kuin kaupunkien ympäristönsuojelutason arviointi-indikaattorit ovat saatavilla, jäsenvaltioiden hallituksille tulee antaa väliaikaisesti mahdollisuus arvioida ympäristönsuojeluvuorokaudet määritellään ja sovitaan</u> taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset <u>sekä historialliset ja maantieteelliset erityispiirteet huomioon ottaen ja kaupunkikysymyksiin perehtyneiden asiantuntijoiden (kuten kaupunkisuunnittelijoiden ja arkkitehtien) asiantuntemukseen perustuen kaupunkien ympäristönsuojelutason arviointiperusteet, kestävyysindikaattorit kehitetään tiiviissä yhteistyössä paikallisviranomaisten sekä ympäristöstä ja tilastoista vastaavien viranomaisten kanssa, jotta suuntausten arvioinnissa voidaan varmistaa tarvittava yhdenmukaistaminen ja vertailtavuus; jo olemassa olevien suunnitelmien osalta voitaisiin tehdä poikkeus;</u></p> <p>(b) varmistetaan, että kaupungeilla on tietoa kaupunkien kestävyiden parantamistoimiin käytettävissä olevasta rahoituksesta.</p>

Perustelu

Ympäristöindikaattoreiden osalta on välttämätöntä, että perustiedoista ja tilastollisesta menettelystä sekä käytännön kokemuksista sovitaan tarkkaan, jotta voidaan toteuttaa luotettavia vertailuja. Yhteistyöhön on otettava mukaan paitsi paikallisviranomaiset myös Euroopan ympäristökeskus ja Eurostat. Lisäksi ongelma on siinä, että monien kaupunkien pitää jo vuoden tai kahden vuoden jälkeen uudistaa kaupunkisuunnittelun kokonaissuunnitelmansa – ymmärrettävistä syistä – jo ennen kuin kaupunkien ympäristönsuojelutason arviointi-indikaattorit ovat käytettävissä. Ei ole hyvä pitäytyä vanhoissa suunnitelmissa ja pidentää niitä. Sen vuoksi ehdotamme ongelman ratkaisemista siten, että jäsenvaltioiden hallituksille annetaan väliaikaisesti mahdollisuus arvioida ympäristönsuojeluvuorot, jolloin ei jarruteta sopusointuista ja kestäväpohjaista aluekehitystä.

Muutosehdotus 10

Euroopan komission ehdotus, liitteen kohta 100

Komission ehdotus	AK:n muutosehdotus
<p>Jotta voitaisiin lisätä EU:n tehokkuutta alueellisten ja maailmanlaajuisten ympäristö- ja ilmasto-asteiden käsittelyssä, ohjelmalla on varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p>	<p>Jotta voitaisiin lisätä EU:n tehokkuutta alueellisten ja maailmanlaajuisten ympäristö- ja ilmasto-asteiden käsittelyssä, ohjelmalla on varmistettava, että vuoteen 2020 mennessä:</p>
<p>[– –]</p>	<p>[– –]</p>
<p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p>	<p>Tämä edellyttää erityisesti, että</p>
<p>(a) työskennellään kestävä kehityksen tavoitteiden hyväksymiseksi. Niille pitäisi asettaa seuraavia edellytyksiä: a) ne koskevat osallistavan vihreän talouden ensisijaisia alueita ja laajempia kestävä kehityksen tavoitteita, kuten energiaa, vettä, elintarviketurvallisuutta, meriä ja kestävä tuotantoa ja kulutusta, sekä monialaisia asioita, kuten oikeudenmukaisuutta, sosiaalista osallisuutta, ihmisarvoista työtä, oikeusvaltiota sekä hyvää hallintoa; b) ne ovat yleisesti sovellettavissa ja kattavat kaikki kestävä kehityksen kolme alaa; c) niitä arvioidaan ja niihin on liitetty indikaattoreita ja d) ne ovat yhdenmukaisia vuoden 2015 jälkeistä kautta koskevan kehityspolitiikan kehityksen kanssa ja niillä tuetaan ilmastotoimia;</p>	<p>(a) työskennellään kestävä kehityksen tavoitteiden hyväksymiseksi. Niille pitäisi asettaa seuraavia edellytyksiä: a) ne koskevat osallistavan vihreän talouden ensisijaisia alueita ja laajempia kestävä kehityksen tavoitteita, kuten energiaa, vettä, elintarviketurvallisuutta, meriä ja kestävä tuotantoa ja kulutusta, sekä monialaisia asioita, kuten oikeudenmukaisuutta, sosiaalista osallisuutta, ihmisarvoista työtä, oikeusvaltiota sekä hyvää hallintoa; b) ne ovat yleisesti sovellettavissa ja kattavat kaikki kestävä kehityksen kolme alaa; c) niitä arvioidaan ja niihin on liitetty indikaattoreita ja d) ne ovat yhdenmukaisia vuoden 2015 jälkeistä kautta koskevan kehityspolitiikan kehityksen kanssa ja niillä tuetaan ilmastotoimia;</p>
<p>(b) tehostetaan YK:n rakennetta kestävä kehityksen osalta vahvistamalla UNEP:n Rio+20-huippukokouksen tulosten mukaisesti ja pyritään siihen, että siitä tulee YK:n erityisjärjestö, ja tukemalla käynnissä olevia toimia monenvälisten sopimusten välisten synergioiden tehostamiseksi;</p>	<p>(b) tehostetaan YK:n rakennetta kestävä kehityksen osalta vahvistamalla UNEP:n Rio+20-huippukokouksen tulosten mukaisesti ja pyritään siihen, että siitä tulee YK:n erityisjärjestö, ja tukemalla käynnissä olevia toimia monenvälisten sopimusten välisten synergioiden tehostamiseksi;</p>
<p>(c) vahvistetaan eri rahoituslähteiden, kuten verotuksen, omien varojen käyttöönoton, yksityisten investointien sekä uusien ja innovatiivisten rahoituslähteiden vaikutusta ja kehitetään vaihtoehtoja, joiden avulla kehitysapu toimisi vipuvaikutuksena näille muille rahoituslähteille osana Riossa laadittua kestävä kehityksen rahoitusstrategiaa, sekä EU:n omissa politiikoissa, kuten ilmasto- ja biodiversiteettirahoitusta koskevilla kansainvälisissä sitoumuksissa;</p>	<p>(c) <u>varataan lisämäärärahoja erityisen kalliisiin vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin ympäristötoimenpiteisiin – erityisesti heikentyneiden ekosysteemien parantamiseen vihreän infrastruktuurin avulla – sekä</u> vahvistetaan eri rahoituslähteiden, kuten verotuksen, omien varojen käyttöönoton, yksityisten investointien sekä uusien ja innovatiivisten rahoituslähteiden vaikutusta ja kehitetään vaihtoehtoja, joiden avulla kehitysapu toimisi vipuvaikutuksena näille muille rahoituslähteille osana Riossa laadittua kestävä kehityksen rahoitusstrategiaa, sekä EU:n omissa politiikoissa, kuten ilmasto- ja biodiversiteettirahoitusta koskevilla kansainvälisissä sitoumuksissa;</p>
<p>[– –]</p>	<p>[– –]</p>

Perustelu

Tavoitteiden ajoissa tapahtuvaa saavuttamista ajatellen on perusteltua esittää EU-rahoituksen ohjaamista kalliisiin, vuoteen 2020 mennessä toteutettaviin ympäristötoimenpiteisiin, esimerkiksi pirstoutuneiden ekosysteemien uudelleenyhdistämiseen vihreän infrastruktuurin (mm. vihersiltojen) avulla. Jäsenvaltioiden tasolla kerätyt kokemukset osoittavat, että rahoitusperusta tämän tavoitteen toteuttamiseksi puuttuu. AK:n lausunnossa nostetaan nimenomaan esiin tavoitteiden toteutettavuuden vaatimus uskottavan EU-politiikan perustana ja korostetaan riittävän rahoituksen välttämättömyyttä tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 2013

*Alueiden komitean
puheenjohtaja*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
